

Република Србија
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
Управа за борбу против организованог криминала
КУ бр. 61/02
05.07.2002. године
Београд

**ТУЖИОЦУ МЕЂУНАРОДНОГ СУДА ЗА КРИВИЧНО ГОЊЕЊЕ
ЛИЦА ОДГОВОРНИХ ЗА ТЕШКА КРШЕЊА МЕЂУНАРОДНОГ
ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА ПОЧИЊЕНА НА ТЕРИТОРИЈИ БИВШЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ ОД 1991. ГОДИНЕ**

На основу чланова 1, 2, 3, 4, 5, 18, 19. и 20. Статута Међународног кривичног суда (усвојеног 25.05.1993. године, измењеног и допуњеног 30.11.2000. године), и члана 226. став 11. Законика о кривичном поступку СР Југославије, у складу са својим овлашћењима Министарство унутрашњих послова Републике Србије подноси

**КРИВИЧНУ ПРИЈАВУ
(Релевантну информацију)**

Против:

1. **ХАШИМ ТАЋИ**, по надимку “Змија”, од оца Хаџије, рођен 24.04.1968. године у селу Бројна општина Србица, са пребивалиштем у месту рођења, број личне карте 41645 издата од Одељења унутрашњих послова у Србици, ЈМБГ 2404968924002, политички и војни лидер терористичке организације етничких албанаца “Ослободилачке војске Косова”. Сада лидер “Демократске партије Косова” и шеф посланичког клуба те партије у Косовској скупштини основаној од Међународне заједнице на Косову и Метохији.
2. **АГИМ ЧЕКУ** од оца Хасана, рођен 1961. године у селу Ђушка општина Пећ (без других идентификационих података), бивши официр ЈНА и високи официр Војске Републике Хрватске. Почетком 1998. године постао члан милитантне терористичке организације етничких албанаца “Ослободилачке војске Косова” на Косову и Метохији, и начелник њеног Главног штаба. Сада највиши официр Косовског заштитног корпуса створеног трансформацијом ОВК од стране Међународних снага на Косову и Метохији.

3. Постојања основане сумње да су починили кривична дела против Међународног права и човечности предвиђених Статутом Међународног кривичног суда у Хагу, и то:
 - а) Геноцид (члан 4.);
 - б) Злочини против човечности (члан 5.);
 - в) Тешке повреде Женевских конвенција из 1949. године (члан 2);
 - г) Кршење ратних закона и обичаја (члан 3.).
4. Која су предвиђена и националним законодавством и то:
 - а) Геноцид из члана 141. Кривичног Закона СР Југославије;
 - б) Организовање групе и подстицање на извршење геноцида и ратних злочина из члана 145. Кривичног Закона СР Југославије;
 - в) Ратни злочини из члана 141. – 144. Кривичног Закона СР Југославије (ратни злочин против цивилног становништва, ратни злочин против рањеника и болесника и ратни злочин против ратних заробљеника);
5. Осим ако се не наведе другачије сва дела и пропусти наведени у овој кривичној пријави догодили су се у временском периоду од 01.01.1998. и 01.01.2000. године.
6. У предметно време, на Косову и Метохији на територији Републике Србије односно СР Југославији, трајало је стање оружаног сукоба.
7. У предметно време, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** су били дужни да се придржавају закона и обичаја ратовања.
8. У предметном времену, сва лица која се помињу као жртве била су заштићена лица према Женевским конвенцијама из 1949. године.
9. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, свесно као руководиоци Главног штаба ОВК за КиМ, учествовали у вршењу злочина и/или били свесни последица, па по том основу носе индивидуалну кривичну одговорност, на основу члана 7 (1) Статута Међународног суда, зато што су планирали, подстицали, наредили или на други начин помогли и подржавали планирање, припрему и извршење многих злочина који се наводе у овој кривичној пријави.
10. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, за време док су се налазили на положају руководиоца Главног штаба ОВК за КиМ, носе кривичну одговорност за дела и пропусти њима подређених лица, на основу члана 7 (3) Статута Међународног суда, а у вези са извршењем злочина који се наводе у овој кривичној пријави.

Контекст

11. Пре почетка сукоба на КиМ-у, према попису становништва из 1981. године било је **1.584.440** становника, од чега **209.498** (13,2 %) се изјаснило као припадници српског народа, **27.028** (1,7 %) као припадници црногорског народа, а **1.346.541** (85,1 %) становника као припадници националних мањина од којих се **1.226.736** (77,4 %) изјаснило као припадници етничких Албанаца. Подручје КиМ-а налази се у јужном делу Републике Србије. На подручју КиМ-а пролазе важни међународни путни и железнички правци.
12. У јулу 1990. године, илегална скупштина, састављена од Косовских Албанаца, на заседању у граду Качанику проглашава противзакониту "резолуцију" о стварању "Републике Косово". У септембру исте године илегална скупштина проглашава противзаконити устав "Републике Косова".
13. Деведесетих година, политичке партије етничких албанаца, "Демократски савез Косова" (ДСК) и "Народно ослободилачки покрет Косова" биле су главне и најутицајније на КиМ-у. Један од прокламованих циљева Демократског савеза Косова био је остварење "суверености етничких Албанаца на Косову и Метохији" и "права целог Албанског народа унутар историјских и природних граница, на самоопредељење до одцепљења", као и намеру здруживања Косова и Метохије и других подручја на Балкану настањену етничким Албанцима са Републиком Албанијом, које по њима "чине природну, недељиву геополитичку и историјски целину".
14. На територији Косова и Метохије, 1991. године, одржан је незванични и противзаконити референдум за независност Косова организован од наведених политичких партија на којем је већина етничких албанаца гласала за независност, а 24.05.1992. године, припадници албанске националне мањине на КиМ, организују незваничне и противзаконите изборе за све нивое власти у општинским структурама и представнике у илегалној скупштини тзв. "Републике Косова".
15. Према схватањима политичких лидера екстремних албанаца, највећи проблем преузимања власти и стварању етнички чисте територије на Косова и Метохије, представљали су косовски Срби, неалбанци и део припадника албанске националне мањине који нису били поборници независног Косова, и/или Срби и Албанци који су након политички мотивисаног напуштања радних места од Албанаца, надоместили створени вакуум у функционисању државних институција и државне снаге безбедности које су обезбеђивале безбедно радно и животно окружење за исте у местима законитих боравања.
16. Након ових догађаја, током следећих година, на подручју Косова и Метохије долази до све већих политичких и других подела на основу националне припадности, а илегално и политичко руководство албанаца, као део структура "Републике Косова", под плаштом ненасилног грађанског отпора, успоставља систем паралелних институција у области безбедности, здравствене заштите, образовања и друго,

следствено са политички мотивисаним напуштањем радних места припадника етничких албанаца у званичним државним институцијама.

17. Екстремни припадници етничких албанаца на простору Косова и Метохије (у даљем тексту: КиМ) и у иностранству, 1993. године, оснивају милитантну организацију под називом "Ushtria chllirimtare e Kosoves" (УСК) тј. "Ослободилачка Војска Косова" (у даљем тексту ОВК) са терористичком структуром и "ратним циљем" који је коегзистентан са циљевима руководства "Републике Косова" за стварање независне државе Албанаца на територији КиМ, представљајући ову организацију као средство којим ће се остварити и заштитити албански интереси на КиМ-у и шире.
18. Крајем 1997. године, илегална Влада "Републике Косова", у Републици Албанији формира наоружане паравојне формације косовских Албанаца под називом "Formacionet ushtarake te Republikës Kosovës" односно "Оружане формације Републике Косова" које су средином 1998. године прешле из Албаније на територију КиМ и које ће оружаним насиљем у координацији са припадницима ОВК и групама наоружаних цивила тзв. "милиције", проузроковати след догађаја који ће до краја 1999. године, довести до смрти или принудног одласка свог српског и делом неалбанског становништва са подручја КиМ.
19. Средином деведесетих година вође ОВК су међу популацијом етничких албанаца на КиМ-у и у иностранству успоставили обавезно плаћање "ратног пореза" (од 3%) на све приходе. Од тих средстава финансирана је и набавка ватреног оружја (лаког пешадијског и тешког наоружања, минско - експлозивних средстава) и других материјално-техничких средстава за наоружавање паравојних формација косовских албанаца, углавном из војних магацина Републике Албаније и других идентификованих и неидентификованих извора илегалног тржишта оружја и друге војне опреме у ширем окружењу.
20. Припадници ове терористичке организације, у периоду од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, спровели су кампању терора извођењем терористичких акција са циљем постизања контроле предметног подручја, против редовних снага полиције и Војске Југославије као и српских и других неалбанских цивила која ће проузроковати на стотине случајева убијања, киднаповања и илегалног затварања, премлаћивања, мучења, разарања културне и верске баштине, пљачку имовине, ускраћивање основних грађанских и људских права, те масовне прогоне а све то према систематском обрасцу дискриминације на националној основи.
21. Као резултат те кампање, у предметном периоду ове кривичне пријаве традиционална етничка разноликост (која је већ делом била нарушена), потпуно је елиминисана, те су на подручју КиМ наметнуте чисте институције и друштво етничких Албанаца.

Кривична одговорност и надређеност

22. У предметном периоду **Хашим ТАЋИ** је био командант, а **Агим ЧЕКУ** заменик команданта Главног штаба ОВК и свих оружаних елемената ОВК на КиМ-у (који су основали почетком 1998. године), чије је формирање и деловање било у

функцији основног циља, стварања независне "Републике Косова" а у склопу тога "етничког чишћења" већине неалбанаца, пре свега косовских срба на подручју КиМ-а, чињењем тешких злочина у многобројним терористичким акцијама.

23. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, делујући заједно или у сарадњи са другима учествовали су у кривичним делима за које се пријављују у овој кривичној пријави како би обезбедили контролу над територијом предметног подручја коју су екстремне вође етничких албанаца сматрале територијом независне државе етничких албанаца тзв. "Републике Косова".
24. **Пријављени Хашим ТАЋИ** је у улози команданта ОВК за Косово и Метохију остваривао функцију власти, командовања и руковођења, над и путем ОВК и њеног деловања и операција. Тако је на основу положаја и овлашћења етничких албанаца на КиМ и у иностранству, своје политичке и војне моћи у ОВК, остваривао власт, утицај и контролу над политичким и војним циљевима и деловању ОВК.
25. Да би постигли тај циљ, руководство ОВК, укључујући и **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, започело је и спровело такав начин понашања који је укључивао тероризам односно извођење терористичких акција са циљем стварања немогућих услова за живот, укључујући тактику прогона и терора чији је ефекат требао да подстакне косовске србе на одлазак са предметног подручја, протеривање оних који нису били вољни отићи, и ликвидацију преосталих. Такво понашање у предметном периоду резултирало је смрћу или присилним одласком скоро целокупног српског и делом неалбанског цивилног становништва са тог подручја. Наведена кампања изведена је на разне начине и разним средствима и методама према обрасцу чија доследност и учесталост показује да се радило о разрађеној и широко распрострањеној кампањи која је спроведена на целом подручју КиМ-а.
26. **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** на својим високим функцијама, као и кроз овлашћења и утицај који су имали, играли су главну улогу у развоју, утврђивању и спровођењу политике, циљева и стратегије ОВК. Заједно са другима они су покренули, планирали, подстицали, припремали, наређивали, починили и помагали и на други начин подржавали терористичку кампању прогона и терорисања косовских срба, која је обухватала и имала за последицу извршење тешких кршења Међународног хуманитарног права.
27. Снаге етничких албанаца, које су обухватале паравојне јединице ОВК, ФАРК-а и "милиције", те политички елементи под командом и контролом **Хашим ТАЋИ** и **Агима ЧЕКУ** и других, предузеле су низ терористичких акција у циљу значајног смањења популације косовских срба на предметном подручју.
28. Сви наоружани елементи етничких албанаца на КиМ-у били су подређени Главном штабу ОВК под командом и контролом **Хашима ТАЋИЈА** као команданта и **Агима ЧЕКУА**, као његовог заменика са потпуном ингеренцијом да управљају и контролишу исте. Главни штаб се налазио у селу Ликовац општина Србица, односно селу Драгобиљ општина Ораховац.
29. **Пријављени Хашим ТАЋИ** као командант Главног штаба ОВК је имао овлашћење да руководи и контролише активност свих снага. Као командант Главног штаба ОВК на подручју КиМ-а он је морао да одобри сваки план оружане

активности и сваки план оружаног напада пре него што било које снаге узму учешће у борби или другим акцијама. Све јединице под његовом командом морале су свакодневно да подносе извештај о својим активностима. Свака значајна активност или акција коју су предузимале наоружане снаге етничких албанаца под његовом командом и контролом на територији КиМ-а захтевала је претходну његову личну потврду или одобрење.

30. Пријављени **Агим ЧЕКУ** као заменик команданта Главног штаба ОВК је имао овлашћења да спроводи наређења, алтернативно да руководи и контролише активност свих припадника ОВК и наоружаних група етничких албанаца. Као заменик команданта Главног штаба ОВК на подручју КиМ-а он је у одсуству команданта морао да одобри сваки план оружане активности и сваки план оружаног напада пре него што било које снаге узму учешће у борби или другим акцијама. Све јединице су и преко њега морале свакодневно да подносе извештај о својим активностима. Свака значајна активност или акције које су предузимале наоружане снаге етничких албанаца на територији КиМ-а захтевала је претходно његово лично упознавање, став, мишљење и/или одобрење.
31. Положај **Агим ЧЕКУА** у ОВК-у је значио да је он под командом **Хашима ТАЋИЈА**. Овлашћења и дужности **Агим ЧЕКА** на основу напред наведеног, су да на месту заменика команданта Главног штаба ОВК за КиМ одговара за борбену готовост формација ОВК, мобилизацију, постављање и разрешење команданта бригада и других формација, размештај јединица и њихову борбену употребу и координацију у конкретним акцијама.
32. Главни штаб ОВК састојао се од штабних официра, помоћног штабног особља, специјализованих и оперативних органа, специјалних јединица које су Штабу пружале заштитне и борбене услуге, диверзантских јединица, јединица војне полиције и осталих елемената.
33. На подручју КиМ деловање формација ОВК је било организовано у оперативним зонама (на одређеним географским подручјима) које су представљале зоне одговорности са војном и другом структуром, прилагођеном за терористичко деловање. Структура ОВК у предметном периоду огледала се на начин како је наведено у наставку овог навода.
 - 33.1 Свака од наведених оперативних зона имала је сопствени Штаб команде и бројне подчињене јединице у виду батаљона, чета, водова и по зони одговорности припадајуће снаге “милиције” организоване по насељима и селима.
 - 33.2 Свака од наведених оперативних зона имала је свог команданта и командни Штаб. Сви су били подчињени пријављеним **Хашим ТАЋИЈУ** и **Агим ЧЕКУ**.
 - 33.3 Оружане снаге ОВК на подручју КиМ-а чиниле су 24 бригаде размештене у Оперативне зоне, (које су биле и зоне одговорности) и групација истих формација ОВК под командом Штаба оперативне зоне односно Главног штаба ОВК за КиМ.
 - 33.4 Оружани део ОВК на предметном подручју КиМ-а састојао се од наоружаних паравојних војних формација припадника ОВК, формација ФАРК-а и градских

и/или сеоских наоружаних група етничких албанаца тзв. "милиције" са најмање 28.630 бораца.

- 33.5 Сви субјекти формација ОВК описани у претходним наводима били су наоружани елементи етничких албанаца, илегално и противзаконито организовани и успостављени на подручју КиМ-а;
34. **Пријављени Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ** су спроводили своју руководно - командну функцију у терористичком деловању на начин конзистентан са вршењем власти надређеног, укључујући развој организационе структуре свих оружаних елемената у оперативним зонама; одлучивање о логистичким и тактичким питањима; обезбеђивање финансијских средстава и њихову расподелу; обезбеђивање борбене готовости припадника ОВК; планирање и припрему извођења терористичких акција које су изводиле поједине формације ОВК или координацију формацијама ОВК из више оперативних зона; те координацију са подређеним официрима Штабова оперативних зона.
35. **Пријављени Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ** су спроводили своју власт на директан начин, тако да су се готово дневно сретали са онима који су им били непосредно подређени: руководством оперативних зона и командантима бригада и једница. Често су комуницирали непосредно са обичним припадницима ОВК, посећивали разне базе ОВК и деловали као теренски команданти у одређеним терористичким акцијама.
36. **Пријављени Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ** су у терористичким активностима на наведеном подручју радили у спрези са многобројним лицима или преко њих, између осталих и: Ђавит ХАЉИТАЈ, Јакуп КРАСНИЋИ, Сокољ БАШОТА, Сокољ ДОБРУНА, Џафер ШАТРИ, Азем СУЉА, Рустем МУСТАФА, Сулејман СЕЉИМИ, Рахман РАМА, Рамуш ХАЈРАДИНАЈ, Бисљим ЗУРАПИ, Шукри БУЈА, Ахмет ИСУФИ као и другим знаним и незнатим учесницима.
37. Као и **пријављени Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ**, сваки учесник или саизвршилац у злочинима, имајући исту намеру да учествује у чињењу злочина, одиграо је своју улогу или више улога које су биле интегрисане у функцији остварења терористичких циљева. Улоге тих учесника или саизвршилаца, укључују али се не ограничавају на следеће:
- 37.1 Ђавит ХАЉИТАЈ, од оца Мехмета, рођен 08.03.1954. године у селу Ново село, општина Пећ, као члан Главног штаба ОВК за КиМ (сектор логистике-задужен за набављање оружја из Републике Албаније, омасовљавање ОВК и др.);
- 37.2 Јакуп КРАСНИЋИ, рођен 01.01.1951. године у селу Негровац, општина Глоговац, као члан Главног штаба ОВК за КиМ;
- 37.3 Сокољ БАШОТА, од оца Муја, рођен 07.03.1966. године у селу Церовик, општина Клина, као члан Главног штаба ОВК за КиМ;
- 37.4 Сокољ ДОБРУНА, од оца Ђазима, рођен 22.03.1940. године у Баковици, као члан Главног штаба ОВК за КиМ;

- 37.5 Цафер ШАТРИ, од оца Дема, рођен 10.01.1949. године у селу Томанце, општина Исток, као члан Главног штаба ОВК за КиМ;
- 37.6 Азем СУЉА, по надимку “Тефик”, од оца Ризаха, рођен 04.05.1955. године, у селу Кишна река, општина Глоговац, као члан Главног штаба ОВК за КиМ;
- 37.7 Рустем МУСТАФА, по надимку “Реми”, од оца Муслије, рођен 27.02.1971. године у селу Преловац, општина Подујево, као командант оперативне зоне “Лаб”;
- 37.8 Сулејман СЕЉИМИ, по надимку “Султан”, од оца Шабана, рођен 25.09.1970 године, у селу Овчарево, општина Србица, као командант оперативне зоне “Дреница”;
- 37.9 Рахман РАМА, од оца Садрије, рођен 23.11.1970. године, у селу Окраштица, општина Вучетрн, као командант оперативне зоне “Шаља”;
- 37.10 Рамуш ХАЈРАДИНАЈ, од оца Хиљмије, рођен 03.07.1968. године у селу Глођане, општина Дечане, као командант оперативне зоне “Дугађини”;
- 37.11 Бисљим ЗУРАЊИ, (без других идентификационих података) из села Студенчане, општина Сува Река, као помоћник команданта оперативне зоне “Паштрик”;
- 37.12 Шукри БУЈА, надимак “Сокољи”, од оца Ганије, рођен 27.08.1966. године у селу Бујанце, општина Липљан, као командант оперативне зоне “Неродимље”
- 37.13 Ахмет ИСУФИ, по надимку “Реца”, од оца Љимона, рођен 01.01.1961. године у селу Ђурђевић, општина Косовска Каменица, као командант оперативне зоне “Карадак”.
38. У предметном периоду, **Хашим ТАЋИ** као командант Главног штаба ОВК, и **Агим ЧЕКУ** као његов заменик, вршили су ефективну контролу и/или су имали знатан утицај на напред наведене припаднике наоружаних елемената ОВК, и осталих наоружаних група етничких албанца у терористичком деловању, и били у спреси са њима, те другим знаним и незнатим саизвршиоцима.
39. Наводи свих групација кривичних дела у наставку кривичне пријаве односе се на укупну кампању терористичког деловања над цивилним становништвом, али су обими били толики да конкретни догађаји у појединачним групама кривичних дела у овој кривичној пријави представљају само мали репрезентативни број појединачних догађаја у циљу конкретизације кривичне одговорности **пријављених Хашима ТАЋИЈА и Агима ЧЕКУА.**

I (ГЕНОЦИД)

40. У периоду од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, делујући заједно или у спреси са припадницима ОВК и другим наоружаним групама етничких албанаца, под њиховом командом или надзором планирали су, подстицали, починили или на други начин помагали и подржавали планирање, припрему или извршење уништења, у целости или делимично српске националне,

етничке или верске групе као такве на подручју КиМ. Уништавање те групе спроведено је:

а) Убијањем косовских срба у оружаним нападима и терористичким акцијама и у илегалним затворима и логорима где су били изложени сталним нехуманим делима или били присиљени да их гледају, укључујући убиства, сексуална злостављања, мучење, премлаћивање;

б) Отмицама и илегалним заточењима косовских срба у илегалним затворима и логорима у условима живота срачунатих да доведу до физичког уништења (у целини или делимично), те националне етничке, расне и верске групе као такве.

41. Тим делима и пропустима **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** су учествовали у следећем кривичном делу:

ГЕНОЦИД, кажњив према члану 4. (3) (а) и члану 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда, и

А л т е р н а т и в н о

САУЧЕСНИШТВО У ГЕНОЦИДУ, кажњиво према члану 4. (3) (е) и члану 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

II (СПРОВОЂЕЊЕ ТЕРОРА)

42. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, индивидуално и/или као руководиоци формација ОВК и других наоружаних група етничких албанаца на КиМ-у, спровели су дуготрајну кампању извођења више хиљада терористичких акција и против цивилног становништва на КиМ-у, терористички га на тај начин и наносећи му психичке и физичке патње.

43. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица, планирали, подстицали, наредили, починили или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела:

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно терорисање цивила), кажњиво према члану 51 Допунског протокола I и члану 13 Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године и члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

III (ПРОГОН)

44. Током 1998. и 1999. године, а посебно у периоду од 10.06.1999. године па до почетка 2000. године, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, делујући сам и/или у спрези са другим знаним и незнатим припадницима ОВК и наоружаних група етничких албанаца уз коришћење средстава и метода описаних у наводима ове кривичне

пријаве извршили су прогон неалбанског становништва са подручја КиМ, као што је прецизирано и наведено у наставку .

45. Током читавог периода који је обухваћен овом кривичном пријавом, припадници ОВК и наоружаних група етничких албанаца под командом или надзором **Хашим ТАЋИЈА и Агима ЧЕКУА** распрострањеном кампањом терористичких акција, наметнули су оштра ограничења цивилном становништву у свим аспектима живота, посебно у слободи кретања косовских срба и других неалбанаца. Створена клима терора на КиМ-у је прво довела до потискивања српских и осталих цивила (неалбанаца) из села и мањих насеља у већа места и градове на КиМ- а, а до почетка 2000. године у највећем броју у централне делове Републике Србије.
46. У функцији циља да на територији КиМ створе етнички чисту и независну албанску државу, **Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ** су са осталим екстремним вођама етничких албанаца, иницирали и спровели план терористичког деловања на КиМ-у, који се састојао из три фазе, и то:
- а) Створити немогуће услове, (укључујући притисак и тактику терора) чији ће ефекти бити да се неалбанци подстакну да напусте своја законита боравашта на наведеном подручју;
 - б) Уз примену силе протерати оне који нису показали намеру да оду;
 - в) Ликвидирати оне неалбанце који су остали а који се не уклапају у концепцију независне албанске државе.
47. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године **Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ**, заједно са другим цивилним вођама и вођама паравојних оружаних елемената етничких албанаца под њиховом командом или надзором широм територије Косова и Метохије, планирали су, подстицали, наређивали и доприносили планирању или извршењу злочина против човечности, односно прогону косовских срба и других неалбанских цивила на политичкој, расној или верској основи.
48. Злочин прогона је извршен и изведен следећим средствима:
- а) насилним преузимањем власти у градовима, насељима и селима у којима су живели косовски срби и други неалбански цивили од стране наоружаних група етничких албанаца;
 - б) убиствима стотине српских и других неалбанских цивила, укључујући жене и старије особе;
 - в) отмицама, противзаконитим хапшењима, лишевањем слободе или илегалним заточењем српских и других неалбанских цивила у илегалне затворе и логоре, на политичкој, расној или верској основи;
 - г) округно и нечовечно поступање са српским и другим цивилима (неалбанцима) које се није ограничавало само на сексуално злостављање, мучење, физичко и психичко злостављање и присиљавање на живот у нехуманим условима, уз наносење озбиљних телесних и душевних повреда;

- д) терорисањем цивила (косовских срба) увођењем рестриктивних и дискриминационих мера као што је ограничавање слободе кретања, самовољни претреси њихових кућа, ускраћивање права коришћења матерњег језика, ускраћивање права на равноправно коришћење јавних објеката и др;
 - ђ) насилним протеривањем косовских срба и других неалбанских цивила из њихових кућа (употребом силе, застрашивањем и принудом под претњом телесног повређивања) из њихових законитих боравишта, и
 - е) безобзирно уништавање села и насеља (настањена косовским србима и другим цивилима неалбанцима, укључујући и намерно и безобзирно уништавање кућа и друге имовине), паљењем и минирањем. То уништавање коришћено је као средство да се Срби и други неалбанци натерају да избегну из места која су била њихова законска пребивалишта и да се спречи њихов каснији повратак.
49. У периоду од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, пре и након што је постао командант Главног штаба ОВК за КиМ, **Хашим Таџи** је починио, помагао и допринео извршењу злочина прогона, као што је описано у претходним наводима између осталог и кроз следеће пропусте, учествујући у:
- а) насилном преузимању власти на подручју Косова и Метохије;
 - б) убиству стотине српских и других неалбанских цивила, укључујући децу, жене и старије особе;
 - в) издавању наређења, упутства, одлука и других аката у име Главног штаба ОВК, и давању одобрења за друге радње којима су се кршила основна људска права косовских срба;
 - г) отмицама, противзаконитим хапшењима, лишевању слободе или илегалном заточењу српских и других неалбанских цивила у илегалним затворима и логорима, на политичкој, расној или верској основи;
 - д) окрутном и нечовечном поступању са српским и другим цивилима (неалбанцима) које се није ограничавало само на сексуалном злостављању, мучењу, физичком и психичком злостављању и присиљавању на живот у нехуманим условима, којима су наносене озбиљне телесне и душевне повреде,
 - ђ) терорисању цивила (косовских срба), увођењем дискриминационих мера као што је ограничавање слободе кретања, самовољни претреси њихових кућа, ускраћивање права коришћења матерњег језика, ускраћивање права на равноправно коришћење јавних објеката и др;
 - е) насилном протеривању косовских срба и других неалбанских цивила из њихових дома и села, употребом силе, застрашивањем и принудом, и
 - ж) безобзирно уништавање села и насеља укључујући и намерно и безобзирно уништавање кућа и друге имовине у власништву косовских срба и других цивила неалбанаца. То уништавање коришћено је као средство да се Срби и

други неалбанци натерају да избегну из места која су била њихова законска пребивалишта и да се спречи њихов каснији повратак.

50. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, пре и након што је постао начелник Главног штаба ОВК за КиМ, **Агим Чеку** је починио, те помагао, доприносио у извршењу злочина прогона, као што је описано у претходном наводу између осталог и кроз следећа дела односно пропусте, учествујући у:

- а) насилном преузимању власти на подручју Косова и Метохије;
- б) спровођењу наређења, одлука и других аката које је донео Главни штаб ОВК за КиМ, те у давању одобрења за друге противзаконите поступке припадника наоружаних група етничких албанаца под његовом командом и надзором којима су кршена основна људска права косовских срба и других неалбанских цивила.
- в) убиству стотине српских и других неалбанских цивила, укључујући жене и старије особе;
- г) отмицама, противзаконитим хапшењима, лишевању слободе или илегалном заточењу српских и других неалбанских цивила у илегалним затворима и логорима, на политичкој, расној или верској основи;
- д) окрутном и нечовечном поступању са српским и другим цивилима неалбанаца које се није ограничавало само на сексуалном злостављању, мучењу, физичком и психичком злостављању и присиљавању на живот у нехуманим условима, којима су наношене озбиљне телесне и душевне повреде,
- ђ) терорисању цивила (косовских срба), увођењем дискриминационих мера као што је ограничавање слободе кретања, самовољни претреси њихових кућа, ускраћивање права коришћења матерњег језика, ускраћивање равноправно коришћење јавних објеката и др.
- е) насилном протеривању косовских срба и других неалбанских цивила из њихових домова и села, употребом силе, застрашивањем и принудом, и
- ж) безобзирном уништавању села и насеља укључујући и намерно и безобзирно уништавање кућа и друге имовине у власништву косовских срба и других цивила неалбанаца. То уништавање коришћено је као средство да се Срби и други неалбанци натерају да избегну из места која су била њихова законска пребивалишта и да се спречи њихов каснији повратак.

51. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** својим делима и пропустима проузроковали прогон најмање 237.829 Срба и неалбанаца на предметном подручју у релевантном периоду, и то :

51.1 Општина Приштина, 39.343 (најмање)

51.2 Општина Подујево, 3.662 (најмање)

- 51.3 Општина Косовска Митровица, 13.335 (најмање)
- 51.4 Општина Вучитрн, 9.916 (најмање)
- 51.5 Општина Србица, 798 (најмање)
- 51.6 Општина Пећ, 32.942 (најмање)
- 51.7 Општина Исток, 7.770 (најмање)
- 51.8 Општина Клина, 13.150 (најмање)
- 51.9 Општина Ђаковица, 8.343 (најмање)
- 51.10 Општина Дечане, 3.122 (најмање)
- 51.11 Општина Призрен, 26.981 (најмање)
- 51.12 Општина Ораховац, 3.253 (најмање)
- 51.13 Општина Гора (Драгаш), 10.188 (најмање)
- 51.14 Општина Сува Река, 3.993 (најмање)
- 51.15 Општина Урошцевац, 13.779 (најмање)
- 51.16 Општина Штрпце, 1.195 (најмање)
- 51.17 Општина Штимље, 1.143 (најмање)
- 51.18 Општина Качаник, 366 (најмање)
- 51.19 Општина Ѓвилане, 25.000 (најмање)
- 51.20 Општина Витина, 6.500 (најмање)
- 51.21 Општина Ново Брдо, 2.050 (најмање)
- 51.22 Општина Косовска Каменица, 11.000 (најмање)
52. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица, планирали, подстицали, наређивали, починили или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела:

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (прогањање на политичкој, расној или верској основи), кажњиво према члановима 5. (х), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије, и

А л т е р н а т и в н о

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно терорисање цивила), кажњиво према члану 51. Допунског протокола I и члану 13. Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године и члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда..

IV (НАМЕРНО ОДУЗИМАЊЕ ЖИВОТА, НАНОШЕЊЕ ТЕШКИХ ТЕЛЕСНИХ ПОВРЕДА, НЕЧОВЕЧНА ДЕЛА И НЕЧОВЕЧНО ПОСТУПАЊЕ)

53. Од 01.01.1998. године па до 01.01.2000. године, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, делујући индивидуално и/или заједно или у спрези са другим припадницима ОВК и наоружаним групама етничких албанаца (под њиховом командом и надзором) у циљу спровођења кампање прогона и етничког чишћења на територији КиМ-а су планирали, подстицали, наредили, починили или на други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење терористичких акција у циљу лишавања живота већег броја појединаца. У овим терористичким акцијама на подручју КиМ-а смртно је страдало или било тешко рањено на стотине српских цивила и неалбанаца из свих делова друштва, укључујући жене, децу старе и немоћне, као што је прецизирано у наведеним случајевима у наставку .
54. Штаб команде ОВК за КиМ је планирао, припремао, наређивао, координирао терористичке акције формација ОВК у оперативним зонама првенствено путем начелника Штаба односно **Агима ЧЕКУА** који је био задужен да управља радом Штаба команде, да спроводи и омогући што ефикасније спровођење наређења команданта Главног штаба **Хашима ТАЋИЈА** у подчињеним јединицама у зонама одговорности формација ОВК на КиМ-у. Команданти оперативних зона су били подчињени и одговорни команданту Главног штаба ОВК за КиМ непосредно или преко његовог начелника Штаба.
55. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, припадници ОВК и друге групе наоружаних етничких албанаца којима су руководили **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, учествовали су у многим случајевима убијања српских и других неалбанских цивила (након њиховог киднаповања) као и у систематској ликвидацији (по кратком поступку) српских цивила на местима илегалних заточења или на разним губилиштима широм територије КиМ, која је била под контролом ОВК.
56. Припадници ОВК и наоружане групе етничких албанаца под ефективном командом и надзором **Хашима Таћија** и **Агима Чекуа** изводили су терористичке акције у којима су цивили намерно узимани за мету или били изложени безобзирном и/или намерном отварању ватре на местима где бораве. Међу жртвама су били цивили свих етничких заједница, узраста и оба пола који су смртно страдали или претрпели тешке телесне повреде.
57. У предметном периоду, наведена кампања терористичких напада спровођена је од припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и надзором **Хашима ТАЋИЈА** и **Агима ЧЕКУА**. У склопу тзв. “рата за контролу комуникација” намерно су гађани цивили ватреним оружјем за директно деловање,

што је изазвало (пored случајева убиства) на стотине случајева убиства у покушају и наношења тешких телесних повреда;

58. У циљу релевантности навода о постојању основане сумње, да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагала и подржавала планирање, припрему и извршење злочина из ове групе кривичних дела, а због великог обима и броја, наводимо само један број извршених дела:
- 58.1 У периоду од 02.04. до 04.04.1998 године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су киднаповање албанских цивила, *Саљијај Ибрахима, Бершиа Саљи, Авдуљај Бајрама, Авдуљај Цема, Авдуљај Бисљима, Авдуљај Насера*, а у селу Игларева општина Клина, *Зогај Ибрахима, Зогај Рамадана, Зогај Фадиља* из села Забрђе општина Клина. Отете цивиле Авдуљај Цему, Авдуљај Бисљима и Авдуљај Насера, након физичког злостављања пуштају на слободу, а дана 06.04.1998 године остале лишавају живота ватреним оружјем на месту "Царевац" код Ораховца.
- 58.2 У периоду од 21.04.1998. до 08.09.1998. године, на подручју општина Ђаковица, Дечани, Пећ и Призрен од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршено је више отмица српских, албанских и ромских цивила. Дана 08.09.1998. године, приликом претраге терена у селима Рзњић, Доњи Ратиш и Дашиновац, општина Дечани на четири локације пронађене су масовне гробнице, где је укупно пронађено 39 тела смртно страдалих лица, тела и делова тела. Извршеном обдукцијом и идентификацијом, међу пронађеним телима идентификовани су: *Влаховић Милован, Радуновић Милош, Радошевић Слободан, Стошић Велизар, Антић Илија, Коквач Дара, Вујошевић Вукосав, Фрокај Туц, Фрокај Илире, Сефај Хађи, Хођај Иссуф и Гаши Хајрула* (цивили). Утврђено је да су извршиоци овог тешког злочина припадници ОВК.
- 58.3 Дана 20.05.1998. године, око 23,20 часова, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су оружани терористички напад на српске куће у селу Велико Крушево, општина Клина, и том приликом киднаповали малолетног *Лазаревић Далибора* из породичне куће којег након тога лишавају живота на удаљености око 50 метара од куће, док *Миљановић Славшу* и *Миљановић Драгољуба* рањавају.
- 58.4 Дана 06.07.1998. године у селу Лођа, општина Пећ, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су оружани терористички напад на припаднике полиције и том приликом лишили су живота: *Радуновић Мирка* и *Прелевић Дејана*, док су тешке телесне повреде задобили *Новаковић Горан, Дрљевић Дејан, Новићевић Жељко, Кешљевић Драган, Живковић Ненад, Милајић Ненад, Крстовић Владан* и *Куч Боровоје*. У овом терористичком нападу припадници ОВК су савладали и заробили припаднике полиције *Перовић Срђана* и *Рајковић Милорада*, које су након заробљавања одвели у базу ОВК у село Лођа. Дана 16.08.1998. године, приликом претраге терена пронађена су њихова тела у истом селу. Обдукцијом је утврђено да су исти након зверског мучења и масакрирања, лишени живота.

- 58.5 Дана 20.08.1998. године, у селу Топличане општина Сува Река поред магистралног пута Призрен – Приштина пронађена су два женска леша за које је идентификацијом утврђено да су албански цивили *Кољоли Руше* и њена ћерка *Кољоли Љатифе*, из села Будаково општина Сува Река, које су киднаповали припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, те након физичког злостављања лишили живота ватреним оружјем. Балистичким вештачењем извршеним по налогу истражног судије утврђено је да су убијене из ватреног оружја пронађеног код припадника ОВК, Бериша Наима из Суве Реке.
- 58.6 Дана 28.08.1998. године, у селу Клечка општина Липљан где је на брду била лоцирана касарна припадника “Ослободилачке војске Косова“ и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршено је масовно убиство над цивилним жртвама и припадницима Војске Југославије који су предходно отети и киднаповани и довежени на наведено место аутобусом и путничким моторним возилима а затим убијени (10 цивила од којих двоје деце између осам и једанаест година, три женске особе старости до 30. година и пет мушких особа од којих двоје деце млађих и три старца).
- 58.7 Дана 26.12.1998. године, у породичној кући у село Обранца општина Подујево од стране припадника “Ослободилачке војске Косова“ и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, убијен је српски цивил *Радојевић Милован*. У време напада у кући је била његова супруга Милка, која је око 09,00 часова изашла из куће и пролазећи кроз двориште угледала непознато лице које је било наоружано аутоматском пушком које је на себи имало униформу са ознаком ОВК, а након тога још три њој непозната лица која су била исто обучена. Милка је позвала супруга Милована говорећи да га неко тражи. Када је Милован изашао испред куће успео је само да их пита шта хоће и истог тренутка из ватреног оружја од тих лица испалено је више хитаца на *Радојевић Милована*, од чега је смртно страдао.
- 58.8 Током 1998. и 1999. године, у селу Косурић, општина Пећ, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у више наврата извршили оружане нападе на куће породице *Климент*. Почетком априла 1999. киднаповали су цивила (албанца) *Климент* *Гзима*, којег су након тешког физичког злостављања лишили живота. Половином августа 1999. године из ватреног оружја лишили су живота у дворишту куће цивиле (албанце) *Климент* *Мухарема* и *Климент* *Џафера*. Половином јануара 2000. године из ватреног оружја лишили су живота цивила (албанца) *Климент* *Висара*. Сви случајеви лишавања живота су пријављени припадницима италијанског контингента КФОР-а и УНМИК полиције у Пећи.
- 58.9 Дана 11.01.1999. године, од стране припадника “Ослободилачке војске Косова“ и других наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, око 16,10 часова у Приштини у ул. браће Аксић, извршен је оружани напад на албанског цивила *Енвер Маљоку* на тај начин што су га сачекали у заседи и након изласка из путничког моторног возила, док се кретао према стану на њега отворили ватру, којом приликом је убијен.

- 58.10 Дана 30.01.1999. године у селу Ракош, општина Исток, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављеног**, извршиле су оружани напад на кућу породице Седларевић. У оружаном нападу коришћене су ручне бомбе. Том приликом *Седларевић Здравко* лишен је живота а његова супруга Седларевић Даринка задобила је лаке телесне повреде.
- 58.11 Дана 19.02.1999. године, припадници ОВК, и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, у селу Муштутишту општина Сува Река извршили су оружани напад из заседе на српске цивиле, браћу *Михајловић Зорана и Михајловић Радована*, из села Муштутишта општина Сува Река који су се кретали путничким моторним возилом. Том приликом жртве оружаног напада су лишене живота.
- 58.12 Дана 22.02.1999. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, на локалном путу у селу Мијалић, општина Вучитрн, уз прегњу оружјем, зауставиле су возило којим су се кретали српски цивиле Милошевић Миљан и Продановић Милош, које су везали и одвели у село Дубовац. Након тога, доводе киднаповане у село Букош, до породичне куће Милошевића (где иначе Миљан живи). Када се испред куће појавио Милошевић Мирко, наоружане групе етничких албанаца пуцале су у ненаоружане српске цивиле и том приликом лишен је живота *Милошевић Мирко*, *Милошевић Миљан* задобио је тешке телесне повреде од којих је преминуо у КБЦ у Приштина, док је Продановић Милош задобио лаке телесне повреде.
- 58.13 Дана 27.02.1999. године, у близини села Велика Хоча општина Ораховац припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом **пријављених**, извршили су киднаповање браће *Шавелић Новице и Шавелић Добривоја*, из села Велика Хоча општина Ораховац. Шавелић Новица, је услед суровог физичког злостављања и мучења подлегао повредама. Добривоја, су такође сурово претукли у намери да га лише живота, од чега је задобио тешке телесне повреде. Тело жртве су преузели, а преживелог су ослободили чланови верификационе Мисије ОЕБС-а (Регионалног центра у Призрену). Жртва (после овог злочина) има физичке и менталне ожиљке.
- 58.14 Дана 13.03.1999. године, на зеленој пијаци у Косовској Митровици, подметањем експлозивне направе припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, извршиле су оружани напад над цивилним становништвом, којом приликом су четири лица смртно страдала док је више лице теже и лакше повређено. Том приликом лишени су живота албански цивиле *Страна Ваљдета, Сељани Севдије и Страна Ахмет и Хасани Елизабета* (Ром).
- 58.15 Дана 28.03.1999. године, од стране припадника “Ослободилачке војске Косова” и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, око 08,00 часова на магистралном путу Приштина – Ниш код села Лебане, извршен је оружани напад на возило марке “Тојота - цип” са рег. ознакама БГ 184 – 480 у коме су се налазили руски новинари *Побраков Александар – Андрејевић и Ратников Сергеј Евгеновић*, са возачем, српским цивилом *Ненадом Стојковићем* из Земуна. Када су пролазили делом пута поред села Лебане отворена

је ватра из аутоматског наоружања којом приликом је *Ненад Стојковић* задобио тешке телесне повреде од којих је на путу до клиничког болничког центра Приштина, преминуо.

- 58.16 Дана 16.05.1999. године, на магистралном путу Косовска Митровица – Зубин Поток, у селу Жабаре, општина Косовска Митровица, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, извршиле су оружани напад над путничким возилом којим су се кретали српски цивили *Марковић Божидарка* која је лишена живота, док су *Марковић Раде* и *Ђорђевић Голуб* задобили лакше повреде.
- 58.17 Дана 26.05.1999. године, око 18,00 часова, у селу Клинчина, општина Пећ, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом пријављеног извршили су оружани терористички напад на цивиле *Шошкић Драгана*, *Шошкић Звонимира*, *Стојановић Јована* и *Шошкић Милеву* који су се кретали возилом марке “Опел Корса”. Том приликом лишени су живота *Шошкић Драган*, *Шошкић Звонимир* и *Стојановић Јован*, док је тешке телесне повреде задобила *Шошкић Милева*.
- 58.18 Дана 30.05.1999. године у селу Ваганица општина Косовска Митровица припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, извршиле су оружани напад на припаднике Војске Југославије. Том приликом заробљен је припадник резервног састава Војске Југославије *Милошевић Иван*. Поступајући нехумано према заробљеном војнику, наоружане групе етничких албанаца су га физички злостављале и мучиле наносећи му повреде оштрим предметима по читавом телу, након чега су га убили ватреним оружјем, а тело масакрирали одвајањем главе од тела.
- 58.19 У периоду до 10 јуна 1999 године, а у појединим случајевима и другој половини овог и почетком наредног месеца припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су киднаповање српских цивила *Стевић Слободана* из села Клокот општина Витина, *Пекић Стојана* из Витине, *Маринковић Слободана* из села Клокот општина Витина, *Здравковић Ђораћа* и његовог сина *Зорана* из села Глоговце општина Косовска Каменица, *Томић Драгана* из села Ранилуг општина Косовска Каменица и *Тасић Стојан* из села Чараковце општина Косовска Каменица. Од тада нису виђени живи. Почетком августа 1999 године од стране припадника америчког контингента КФОР-а у атару села Угљаре општина Гњилане на месту званом Каљаје пронађена је гробница са 15 измасакрираних и спаљених лешева који су, дана 24.08.1999 године пренети у медицински центар у Гњилану где су од стране породица идентификовани посмртни остаци горе наведених српских цивила. Преостали посмртни остаци нису идентификовани, међутим располажемо сазнањима да се међу њима налазе и киднаповани *Зуљи Демо* из Гњилана, *Јаћимовић Драган* и *Симоновић Синиша* из села Шилово општина Гњилане.
- 58.20 Дана 18.06.1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, у близини цркве у селу Грмово извршили су напад на српског цивила *Раденовић Милорада* из истог села и сурово га претукли металном шипком, када је од тортуре малаксао и пао лишили су га живота из ватреног оружја.

- 58.21 Дана 18.06.1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом пријављеног у селу Жегра општина Гњилане извршили су оружани напад на српског цивила *Живковић Момчила* из истог села. Том приликом је лишен живота из ватреног оружја.
- 58.22 Дана 18.06.1999. године, у својој породичној кући у селу Косин, општина Урошевац, од стране наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, сурово је претучен српски цивил *Крстић Петар*, којом приликом су тражили да им преда оружје (које жртва није поседовала) и девизни новац, и када је одбио, заклан је оштрим предметом у присуству супруге Ђурђане. О случају су обавештени припадници америчког КФОР-а.
- 58.23 Дана 24.06.1999. године, у породичној кући, у улици Мишарској у Урошевцу, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су уз притиске и претње приморавали српске цивиле *Бокић Богдана* и његову супругу *Љубицу* да напусте своју кућу и иселе се из свог законитог боравишта, а пошто су то одбили, са више пројектила из ватреног оружја лишили су живота *Бокић Богдана*. Том приликом су целокупну имовину оштећених отуђили. Леш жртве сахрањен је од стране америчких припадника КФОР-а на православном гробљу у Урошевцу.
- 58.24 Крајем јуна месеца 1999. године, из породичне куће, у селу Стари Качаник, општина Качаник, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповали су *Станковић Драгољуба*, његову супругу *Живку* и *кћи Гордану*. Након тога у селу Гајре, општина Качаник, убили су Живку и Гордану, док је Драгољуб, тешко рањен, успео да побегне. Целокупна покретна имовина оштећених је отуђена, а кућа подметнутим пожаром уништена.
- 58.25 Дана 15.07.1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су на приферији Гњилана извршили оружани напад на српске цивиле *Јанковић Живорада* и његовог малолетног сина *Зорана* старог 13 година. Том приликом тешко су рањена обојица а од последица рањавања малолетни *Зоран* је након неколико дана преминуо у Приштинској болници.
- 58.26 Дана 20.07.1999. године, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом пријављеног, физички злостављала српске цивиле *Тркљу Радована* и његову супругу *Милијану* у њиховој породичној кући у Урошевцу, и том приликом су Радовану из ватреног оружја испалили пројектил у пределу главе (ставивши му предходно цев од оружја у усну шупљину), чиме су му нанели тешке телесне повреде. Након тога су опљачкали сву покретну имовину из куће оштећеног.
59. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица, планирали, подстицали, наредили, починили или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела:

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године, (намерно убиство), кажњиво према члану 2. (а), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (убиство), кажњиво према члану 5. (а), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (убиство), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије;

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (намерно наношење тешке патње или озбиљних здравствених и телесних повреда), кажњиво према члану 2. (ц), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (остали нечовечни поступци), кажњиво према члану 5. (и) Статута Међународног суда;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (убиство), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије, и

А л т е р н а т и в н о

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно терорисање цивила), кажњиво према члану 51. Допунског протокола I и члану 13. Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године и члану 3. Статута Међународног суда.

V (ОТМИЦЕ, УБИСТВА, НЕЗАКОНИТО ЗАТВАРАЊЕ ЦИВИЛА, НЕЧОВЕЧНА ДЕЛА И НЕЧОВЕЧНО ПОСТУПАЊЕ)

60. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и други припадници наоружаних група етничких албанаца под њиховом командом и контролом у циљу спровођења кампање прогона и етничког чишћења на подручју КиМ-а киднаповали су, противправно лишили слободе и илегално заточили у илегалним затворима на стотине косовских срба и других неалбанаца. Киднаповани су цивили свих узраста и оба пола као што је у одређеним случајевима наведено у наставку.
61. У илегалним затворима и логорима формираним по налогу и под контролом **Хашима Таћија** и **Агима Чекуа**, који су имали привремени и транзитни карактер и функцију, услови живота су били сурови и нехумани што је веома брзо доводило до физичког онеспособљавања и/или смрти киднапованих српских цивила и других неалбанаца који су у њима били илегално заточени. Није преживело и ослобођено више од неколико заточених, од којих су неки идентификовани, а неки нису.
62. У циљу релевантности навода о постојању основане сумње, да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагала и подржавала планирања, припрему и

извршење злочина из ове групе кривичних дела, а због великог обима и броја, наводимо само један број извршених дела:

- 62.1 Дана 13.06.1998. године, у селу Леочина, општина Србица, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, упале су, опљачкале и попалиле све куће српских цивила. Том приликом киднаповани су и одведени у непознатом правцу српски цивили *Шмигић Милосав, Шмигић Султана, Шмигић Александра и Шмигић Радомир*. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.2 Дана 18.06.1998. године, око 15,00 часова, у селу Злопек, општина Пећ, од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповани су цивили *Вуковић Вучић, Гутић Изет и малолетни Вујисић Новица*, сви из села Злопек. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.3 Дана 22.06.1998. године, у селу Доњи Грабовац, општина Косово Поље, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз претњу ватреним оружјем, зауставиле су аутобус којим су се превозили радници “Електропривреде Србије” - површински коп Белаћевац. Том приликом киднаповани су српски цивили *Вукмировић Драган, Аџанчић Зоран, Гојковић Филип, Аџанчић Перо, Аџанчић Душан, Трифуновић Мирослав, Савић Србољуб, Алимтић Божидар, и Буха Мирко*. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.4 Дана 24.06.1998 године, на путном правцу Штимље – Сува Река, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су киднаповање цивила *Крстић Миодрага, Крстић Милована* из села Речана општина Сува Река и *Митровић Слободана* из Сува Реке. Након киднаповања одведени су у илегални затвор ОВК у селу Лужница општина Сува Река. Судбина непозната. Од тога дана породица их није видела живе.
- 62.5 Дана 26.06.1998. године, у селу Пантина, општина Вучитрн, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, извршиле су више оружаних напада на српско становништво села Пантина, након чега су киднаповали брачни пар *Миљковић Ратомира и Миљковић Чедомиру*. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.6 Дана 29.06.1998. године, у селу Црнољево, општина Штимље, наоружана група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповала је из аутобуса регистарске ознаке ДЈ-270-74: *Бакрач Војка, Бакрач Ивана* из Ђаковице, (избеглице из Републике Хрватске), *Генов Стамена* из Босилеграда и 1 НН лице српске националности које је путовало за Крушевац. Након неколико дана уз посредовање чланова верификационе мисије ОЕБС-а ослобођени су Бакрач Војко и његов син Иван. Осталој двојници судбина непозната. Од тада их породице нису виделе живе.
- 62.7 Дана 04.07.1998 године на сеоском путу село Речане - село Мовљане општина Сува Река, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под

командом и контролом **пријављених**, извршили су киднаповање цивила *Станковић Станка* из села Речана општина Сува Река и *Јефтић Дејана* и *Јефтић Крсте* из села Мовљана општина Сува Река. Након киднаповања одведени су у илегални завор ОВК у селу Будаково општина Сува Река. Дана 05.07.1998 године именовани су након суровог физичког злостављања ослобођени. Жртве и данас имају физичке и менталне ожиљке.

- 62.8 Дана 28.07.1998. године, у Косовској Митровици, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, дошле су у локал “Мали рај” власништво Пешевски Слободанке, одакле су уз претњу ватреним оружјем киднаповали њеног супруга (албанског цивила) *Вехби Фазлију* и одвели у непознатом правцу. Судбина непозната. Од тада га породица није видела живог.
- 62.9 Дана 02.08.1998. године, на путу Подујево – Велика Река, од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднапован је српски цивил *Станковић Милована* из села Вучић општина Прокупље који је држан у илегалном затвору до доласка представника Верификационе мисије ОЕБС-а (Регионалног центра у Приштини) када је посредством истих ослобођен.
- 62.10 Дана 27.12.1998. године, у село Горња Лапаштица општина Подујево из своје куће од стране припадника ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднапован је српски цивил *Здравковић Драгослав* који је илегално затворен, малтретиран и испитиван, држан до доласка представника Верификационе мисије (Регионалног центра у Приштини) када је посредством истих ослобођен. Код именованог од доживљеног су наступиле психичке трауме.
- 62.11 Дана 18.03.1999. године, у село Доња Дубница општина Подујево, од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднапован је српски цивил *Вићентијевић Радослав* испред фабрике “Фагар” у Подујеву. Исти је успео да побегне 21.03.1999. године. Именовани је киднапован од стране Хасани Сафета, Исљами Бесима, Ука Фатмира и Муртези Башкима (припадника формације ОВК). Код именованог су од тог дана видљиве повреде психичке и емотивне природе.
- 62.12 Дана 25.04.1999. године, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, у селу Трн општина Урошевац, извршила је киднаповање *Вуксановић Мила* из Приштине. Судбина жртве непозната. Од тада га породица није видела живог.
- 62.13 Дана 14.06.1999 године у селу Љутоглав општина Призрен, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом **пријављених**, су из породичних кућа киднаповали цивиле *Угриновић Живорада*, *Угриновић Борку*, *Спасић Димитрија*, *Спасић Драгана*, *Јовановић Госпођинку* и *Јовановић Душанку* из села Љутоглав општина Призрен. Након киднаповања одведени су у илегални затвор ОВК у селу Грејковце општина Сува Река. Након суровог физичког злостављања и извођења на стрељање, ослобођени су дана 23.06.1999 године. Жртвама су нанете тешке телесне повреде. И данас имају физичке и менталне

ожиљке. Догађај је пријављен припадницима немачког контингента КФОР-а у Призрену.

- 62.14 Дана 14.06.1999. године, на путу Којловица - Приштина, од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповани су српски цивили *Крстић Славиша* и његов брат *Крстић Бобан* из Којловице који су дана 15.06.1999. године успели да побегну. Код именованих су од тог дана видљиве повреде психичке и емотивне природе.
- 62.15 Дана 15.06.1999. године из свога стана у Ђаковици у улици Милоша Обилића број 11, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су отмицу породице *Шутаковић* (брачног пара *Недељке* и *Даринке* њихове деце *Александра*, *Ђорђа* и *Радована*). Судбина непозната. Од тада их родбина није видела живе.
- 62.16 Средином јуна 1999. године у селу Штупељ општина Клина, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповали су цивиле *Лалић Милосава*, *Лалић Војислава*, *Лалић Милијану*, *Лалић Јелену* и *Лалић Љубомира* из њихове породичне куће. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.17 Дана 16.06.1999. године, у селу Будисавци општина Клина, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповали су свештено лице Јеромонаха *Пурић Стефана* и цивила *Вујовић Вујадина*, обојица из села Будисавци. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.18 Дана 22.06.1999. године, наоружана група етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, у Штимљу, извршила је киднаповање Рома, цивила *Рухани Нехата* из Штимља. Судбина жртве непозната. Од тада га породица није видела живог.
- 62.19 Дана 24.06.1999. године, у Приштини, од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповна је у кругу КБЦ Приштина, (српски цивил) управник хирушке клинике доктор *Томановић Андрија* и одведен у непознатом правцу. Судбина непозната. Од тада га породица није видела живог.
- 62.20 Дана 25.06.1999. године у селу Гојбуља, општина Вучитрн, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, насилно су ушле у породичну кућу Михајловића одакле су киднаповали српске цивиле *Михајловић Бранимира*, *Михајловић Владимира* и *Младеновић Владимира*. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.21 Дана 25.06.1999. године, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у центру града Ђњилана савладали и одвели у непознатом правцу *Методијевић Мирослава* полицајца Секретаријата у Приштини, који је остао у својој кући да живи и после повлачења снага безбедности са Косова Од тада га нико није видео живог.

- 62.22 Дана 27.06.1999 године у селу Дојнице општина Призрен, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су из породичних кућа у селу Дојнице општина Призрен извршили киднаповање 15 српских цивила *Антић Чедомира, Антић Мару, Стефановић Славицу, Стефановић Милицу, Николић Васиљку, Ђекић Драгу, Радивојевић Томислава, Радивојевић Миру, Стојковић Живку, Стојковић Наталију, Стојковић Трифуна, Спасић Јефту и Спасић Босиљку* из села Дојнице општина Призрен, *Стојковић Думана* из села Врбичана општина Призрен и *Малићи Малића* (муслимана) из села Грнчаре општина Призрен, који су се у моменту киднаповања затекли у селу. Судбина непозната. Од тога дана породица их није видела живе. Догађај пријављен припадницима Немачког контингента КФОР-а у Призрену.
- 62.23 Дана 07.07. и 08.07.1999. године, у Ђаковици припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су извршили киднаповање цивила (брачни пар) *Петровић Мићу и Петровић Радмилу* из Ђаковице из њиховог стана у улици Милоша Обилића, улаз II, спрат 1, стан број 1. Случај отмице је пријављен УН, Центар за мир и толеранцију у Приштини. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.24 Дана 09.07.1999. године, у Гњилану, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповали су на српског цивила *Јаћимовић Драгана* из села. Шигово општина Гњилане. Од тада га нико није видео живог.
- 62.25 Дана 12.07.1999. године, из свог стана у Гњилану од стране наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднапован је српски цивил *Јовић Мирко*. Од тада га нико није видео живог.
- 62.26 Дана 14.07.1999. године, из свог стана у Гњилану од стране наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, савладан је и одведен у непознатом правцу *Зуљи Џемо* полицајац Секретаријата у Гњилану, који је остао у свом стану да живи и после повлачења снага безбедности са Косова. Од тада га нико није видео живог.
- 62.27 Августа 1999. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, у Урошевцу, извршила је киднаповање српских цивила *Стојановић Марка и Живковић Пауна* из Урошевца. Судбина жртви непозната. Од тада их породице нису виделе живе.
63. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица, планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела:

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (незаконито заточење цивила), кажњиво према члану 2. (г), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (заточење), кажњиво према члану 2. (е), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (сурово поступање), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије;

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (намерно убиство), кажњиво према члану 2. (а), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (убиство), кажњиво према члану 5. (а), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (убиство), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије;

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (намерно наносење тешке патње или озбиљних здравствених и телесних повреда), кажњиво према члану 2. (ц), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (остали нечовечни поступци), кажњиво према члану 5. (и), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (насиље које се наноси животу и телесном интегритету), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије, и

А л т е р н а т и в н о

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно терорисање цивила), кажњиво према члану 51. Допунског протокола I и члану 13. Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године, и члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

VI (НАПАДИ НА ЦИВИЛЕ, ЦИВИЛНЕ ОБЈЕКТЕ, РАЗАРАЊЕ И ПЉАЧКАЊЕ ИМОВИНЕ И ДРУГА НЕХУМАНА ДЕЛА)

64. Од 01.01.1998. године до 01.01.2000. године, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, делујући заједно или у спрези са другим учесницима, у циљу спровођења кампање прогона и етничког чишћења планирали су, подстицали, наредили, починили или на други начин помагали и подржавали планирање, припрему или извршење безобзирног пљачкања и/или уништавање јавне и приватне имовине српских

цивила и других неалбанаца на КиМ-у, као што је прецизирано у одређеним наведеним случајевима у наставку.

65. Извршена кривична дела пљачкање и/или уништавање јавне или приватне имовине садрже али се не ограничавају на следеће:

- а) одузимање и пљачка имовине косовских срба и других неалбанских цивила, укључујући изнуђену фиктивну и/или продају имовине за нерепалну новчану надокнаду;
- б) намерно и безобзирно уништавање кућа и друге имовине у власништву косовских срба и других неалбанских цивила, и
- ц) узурпирање, противзаконито поседовање и коришћење кућа и друге покретне и непокретне имовине косовских срба и других неалбанских цивила.

66. У циљу релевантности навода о постојању основане сумње, да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагала и подржавала планирања, припрему и извршење злочина из ове групе кривичних дела, а због великог обима и броја, наводимо само један број извршених дела:

66.1 Дана 24.01.1998. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су гранатирани кућу породице *Ђуричић Јагоша* у селу Грабаница, општина Клина и том приликом су у знатној мери оштетили кућу.

66.2 У периоду од 31.05. до 07.09.1998. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и демолирали кућу и помоћне зграде породице *Станковић Алексе* у селу Дубочак, општина Пећи.

66.3 У периоду од јуна до октобра 1998. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и делимично оштетили кућу и помоћне објекте породице *Милошевић Милована* у селу Дубочак, општина Пећи.

66.4 У периоду од јуна до септембра 1998. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и демолирали кућу и помоћне објекте породице *Вуковић Добрашина* у селу Дубовик, општина Пећи.

66.5 Дана 17,18 и 19.07.1998.године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом **пријављених**, извршили су оружани напад на српско становништво у селу Оптеруша општина Ораховац. У овом нападу отето је најмање 19 српских цивила (10 мушкараца и 9 жена) и то: *Ђурић Предраг, Ђурић Спасоје, Банзић Спаса, Божанић Новица, Симић Сретен, Божанић Немања, Божанић Младен, Божанић Божидар, Божанић Добрила, Божовић Душка, Симић Олга, Ђурић Славка, Ђурић Станојка, Ђурић Милутин, Банзић Славица, Банзић Десанка, Божанић Тихомир, Божанић Весна, Божанић Бошка и Васић Јова* сви из

села Оптеруша општина Ораховац. Преостали припадници поменуте групе су пре одвођења у илегални затвор ОВК у Малишево одвојили мушкарце од жена, одвели групу жена у продавницу Шаља Рефкија где је извршено сексуално злостављање најмање три жене. У илегалном затвору у Малишеву они су били изложени суровом физичком злостављању и мучењу. Породичне куће и остали објекти свих Срба цивила у селу су систематски опљачкане и у подметнутом пожару спаљене. Посредством представника МКЦК, након три дана ослобођени су *Божанић Добрила, Симић Олга, Божанић Душка, Бурчић, Славка, Бурчић Станојка, Бурчић Милутин, Банзић Славица, Банзић Десанка, Божанић Тихомир, Божанић Весна, Божанић Бошка и Васић Јова* сви из села Оптеруша општина Ораховац. Жртве овог злочина и дан данас носе физичке и менталне ожиљке.

66.6 Дана 17,18 и 19.07.1998.године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су оружани напад на српско становништво села Ретимље општина Ораховац и из ватреног оружја лишили живота српског цивила *Костић Анђелка*, док је *Михаловић Мирослав* задобио тешке телесне повреде. Том приликом киднаповали су петнаест (15) српских цивила: *Костић Лазара, Костић Сашка, Костић Живка, Костић Срећка, Костић Мирољуба, Костић Тодора, Костић Векослава, Костић Светислава, Костић Небојшу, Костић Миодрага, Костић Витка, Костић Димитрија, Костић Младена, Николић Цветка и Николић Рајка*. Киднаповане су одвели у илегални затвор ОВК у село Малишево где су их сурово физички злостављали и мучили. Судбина киднапованих је непозната. Од тог дана породице их нису виделе живе. Куће и остали помоћни објекти киднапованих и осталих Срба у наведеном селу су систематски опљачкане и подметањем пожара уништене.

66.7 Дана 17,18 и 19.07.1998.године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су извршили оружани напад на цивиле и цивилне објекте у граду Ораховцу, када је убијен и киднапован велик број идентификованих и неидентификованих српских цивила. Оштећен је и уништен велик број цивилних објеката који су пре тога систематски опљачкани. Напад је извршен отварањем директне ватре из разног оружја на цивилне објекте. Из породичних кућа и јавних објеката извршено је киднаповање најмање 25 српских цивила (од тога 7 жена и двоје деце). У Дому здравља у Ораховцу су у ноћи 17/18.07.1998.године сурово физички злостављали отете цивиле, а један број одведен је у илегални затвор ОВК у Малишево. Међу отетим цивилима су и *Патрновић Душко, Баљошевић Ђорђе, Витошевић Срђан, Долашевић Душко, Чабаркапа Чедо, Ђиновић Душко, Ђорић Ђорђе, Витошевић Срећко, Баљошевић Саша, Баљошевић Томислав, Станојевић Александар, Станојевић Крста, Симић Ивицу, Филђокић Милорада, Баљошевић Круниславку, Лукић Бојану, Лукић Роксанда, Лукић Јованку, Лукић Бојан, Лукић Милорад, Долашевић Душанка и Лукић Јован*, сви из Ораховца, и *Исаку Висар и Исаку Азем*, Роми из Ораховца. Наведене жртве овог злочина су припадници "ОВК" држали у илегалном затвору "ОВК" у селима Дреновац, Острозуб и Малишево општина Ораховац где су били сурово физички злостављани. Лукић Јован је успео да побегне када је са једном групом киднапованих српских цивила изведен на стрељање. Посредством представника МКЦК, из наведених затвора ОВК ослобођени су *Симић Ивица, Филђокић Милорад, Баљошевић Круниславка, Лукић Бојана, Лукић Роксанда, Лукић Јованка, Лукић Бојан, Лукић Милорад, Долашевић Душанка и Лукић Јован*. Жртве и дан данас носе физичке и менталне ожиљке од

претрпљене тортуре и страха. Судбина осталих киднапованих је непозната. Истог дана поменуте групе су у селу Бела Црква општина Ораховац у оружаним нападима киднаповали цивиле *Томић Ненада*, *Томић Светозара*, *Крстић Звонка* сви из Баковице и *Понај Хидајета* (албанца) из села Бела Црква општина Орахова. Судбина киднапованих непозната. Од тога дана породица их није видела живе.

- 66.8 Дана 24.03.1999. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз употребу оружја, извршиле су прогон српског становништва, а затим масовно, планско и систематско пљачкање, паљење и уништавање имовине српског становништва у селу Крлигате, општина Зубин Поток. Том приликом кућа и помоћни објекти породице *Ђурић Милутина* прво су опљачкани, а затим подметањем пожара у потпуности уништени.
- 66.9 У временском периоду од 10. до 30. јуна 1999. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и гранатирањем знатно оштетили куће са помоћним објектима породица *Славковић Станојка*, *Уштевић Снежане*, *Ристић Веселина* и др, у Призрену.
- 66.10 Дана 13.06.1999. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз употребу ватреног оружја, извршиле су прогон српског становништва, а затим масовно, планско и систематско пљачкање, паљење и уништавање имовине српског становништва у Вучитрну, између осталог кућу и помоћне објекте породице *Јовић Милана*, коју су прво опљачкали, а затим подметањем пожара потпуно уништили.
- 66.11 Дана 14.06.1999. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз употребу оружја, извршиле су прогон српског становништва, а затим масовно, планско и систематско пљачкање, паљење и уништавање имовине српског становништва у селу Радишево, општина Србица. Том приликом кућа и помоћни објекти породице *Стевић Драгомира* прво су опљачкани, а затим подметањем пожара у потпуности уништени.
- 66.12 Дана 15.06.1999. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз употребу оружја, извршиле су прогон српског становништва, а затим масовно, планско и систематско пљачкање, паљење и уништавање имовине српског становништва у селу Ново Село Мађунско, општина Вучитрн, између осталог, две куће и помоћне објекте породице *Костић Драгослава*, које су прво опљачкали, а затим подметањем пожара потпуно уништили.
- 66.13 У периоду од 15.06. – 25.06.1999. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали а затим паљењем уништили куће и помоћне објекте породице албанца *Абази Алберта* у селу Осек Хиља, општина Баковица.
- 66.14 Дана 17.06.1999. године, у селу Слиново, општина Урошевац, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз претњу ватреним

оружјем насилно су упадале у куће припадника српске националности, те им уз претње да ће их лишити живота, наредиле да одмах напусте своје куће. Након напуштања кућа, приступиле су пљачкању а затим, паљењу истих. На тај начин опљачкано је и/или запаљено најмање 10 кућа између осталих и породице *Поповић Обрена*. Наведеног дана иста група дошла је у кућу *Поповић Обрена* из села Сливово, општина Урошевац, противправно га лишила слободе и возилом одвезла у спортску халу у Урошевцу. Том приликом су жицом везали оштећеног, сурово га претукли, исценирали клање тупим делом ножа, противправно одузела сав новац и друге вредне ствари. Након тога, по пријави супруге ослобођен је од стране припадника америчког КФОР-а. Због физичког и психичког злостављања као и претњи да ће бити лишен живота, *Поповић* је избегао из свог законитог боравишта.

- 66.15 Дана 19.06.1999. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз употребу оружја, извршиле су прогон ромског становништва, а затим масовно, планско и систематско пљачкање, паљење и уништавање имовине ромског становништва у насељу “Расадник” у Косовској Митровици, које су подметањем пожара у потпуности уништили, између осталог кућу и помоћне објекте породице *Рамадани Селадина*.
- 66.16 У периоду од 20.06.1999. године до 01.01.2000. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и подметањем пожара потпуно уништили куће власништво српских цивила у селу Батлава општина Подујево а између осталог и породице *Јовановић Милована, Маринковић Зорана и Петковић Мирјане*.
- 66.17 У периоду од 20.06.1999. године до 01.01.2000. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и подметањем пожара потпуно уништили куће и помоћне просторије власништво српских цивила у селу Орлане општина Подујево а између осталог и породица *Вучелић Воја, Вечелић Милоша, Јошановић Крунослава, Милић Милисава и Милић Раши*.
- 66.18 Дана 23.06.1999. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, опљачкали су и девастирали ауто сервис “Ратко” и “Комисијон” власништво српског цивила *Смиљић Небојше* из Приштине у ул. Краља Петра Првог бр. 27/15. Поменуте групе су дошле теретним возилима и натоварили машине и све што се налазило у сервису а (то су посматрали Светозар Павковић и Миленка Андрић који станују у непосредној близини). Након извесног времена један од украдених камиона именовани је морао продати косовском албанцу Абдулаху из Приштине под притиском и претњом да ако му не прода исти ће бити уништен. Наведени пословни објекат “Комисион” је опљачкан и девестиран од стране више лица међу којима је био и Краснићи Н. који станује на адреси ул. Косовских Бригада бб стан број 12 у Приштини.
- 66.19 Дана 03.07.1999. године, у селу М. Талиновац, општина Урошевац, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз претњу ватреним оружјем насилно су упадале у куће припадника српске националности, те им уз претње да ће их лишити живота, наредиле да одмах напусте своје куће. Након напуштања кућа, приступиле су пљачкању а након тога паљењу истих. На

тај начин опљачкано је и запаљено око 70 кућа власништво српских цивила, између осталих и породице *Томић Бранислава*. Наведеног дана уз претњу ватреним оружјем наредила је *Томић Браниславу* и његовој супрузи *Ратки* да напусте кућу у селу М. Талиновац и напусте своје законито боравише. Том приликом иста група је опљачкала из куће породице *Томић* златни накит и вредније покретне ствари. Од последица претрпљеног страха и психичке патње, истога дана *Томић Ратка* је преминула у Лесковцу, где је била у избеглиштву.

- 66.20 Дана 10.07.1999. године, у селу Заскок, општина Урошевац, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз претњу ватреним оружјем насилно су упадале у куће припадника српске националности, те им уз претње да ће их лишити живота, наредиле да одмах напусте своје куће. После напуштања кућа, приступиле су пљачкању и паљењу истих. На тај начин опљачкано је и/или запаљено најмање 90 кућа власништво српских цивила, између осталих и породице *Тасић Велимира*. Наведеног дана иста група је уз претњу ватреним оружјем физички злостављала *Тасић Велимира* из села Заскок, а након тога истом наредила да напусти своју кућу и исели се из свог законитог боравишта, после чега је опљачкала и подметањем пожара запалила његову породичну кућу.
- 66.21 Дана 15.07.1999. године, у селу Гатње општина Урошевац, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз претњу ватреним оружјем насилно су упадале у куће српских цивила, те им уз претње да ће их лишити живота, наредили да одмах напусте куће. Након напуштања кућа, наведене групе приступиле су пљачкању, а након тога и паљењу истих. На тај начин опљачкано је и/или запаљено најмање 20 кућа власништво српских цивила, између осталих и породице *Јаковљевић Живорада*. Наведеног дана поменута група у присуству војника КФОР-а, уз претњу ватреним оружјем да ће их лишити живота приморала је чланове породице *Јаковљевић Живорада* из Гатња да напусте своју кућу и иселе се из законитог боравишта. Након тога је опљачкала сву покретну имовину и подметањем пожара, запалила кућу.
- 66.22 Средином месеца јула 1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Житиње општина Витина опљачкали и намерним подметањем пожара запалили 140 кућа са помоћним објектима, власништво српских цивила, а затим остатке експлозивном направом потпуно уништили. Између осталих у потпуности су уништене куће и помоћне просторије породица *Станковић Слободана, Бранислава и Љубише*. Један од извршиоца ових дела је Ферати Керим из села Житиње општина Витина.
- 66.23 Средином месеца јула 1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Деваје општина Витина опљачкали и намерним подметањем пожара запалили 15 кућа са помоћним објектима, власништво српских цивила, а након тога подметањем експлозивних направа потпуно уништили. Између осталих у потпуности су уништене куће и помоћне просторије *Станковић Живојин, Стојана и Урошевић Николе*.
- 66.24 Средином месеца јула 1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Грмово општина Витина опљачкали и намерним подметањем пожара запалили 40 кућа са помоћним објектима, власништво српских цивила, а потом експлозивним направама остатке

потпуно уништили. Између осталих у потпуности су унуштене куће и помоћне просторије породица *Динчић Милисава, Јокановић Вукашина и Живковић Милоша.*

66.25 Средином месеца јула 1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Жегра општина Гњилане опљачкали и намерним подметањем пожара запалили 100 кућа са помоћним објектима, власништво српских цивила, а затим експлозивним направама остатке потпуно уништили. Између осталих у потпуности су унуштене куће и помоћне просторије породица *Стојановић Јована, Величковић Ставре и Миљковић Бранислав.*

66.26 У периоду од 15.07. до 15.08.1999. године од стране припадника ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, опљачкали су, демолирали и запалили породично домаћинство власништво српског цивила *Слободана Стојановић* из Приштине ул. Аце Маровића бр. 13. Наоружане група етничких албанаца су пре тога именованог под претњом да ће бити убијен истерали из куће уз претњу оружјем.

67. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица, планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела:

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (намерно наносење тешке патње), кажњиво према члану 2. (ц), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (силовање), кажњиво према члану 5. (д), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (опсежно уништавање и одузимање имовине које није оправдано војним потребама и које је спроведено бесправно и самовољно), кажњиво према члану 2. (д), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (безобзирно разарање које није оправдано војном нужношћу), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3. (б), 7. (1) и 7.(3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (пљачкање јавне или приватне имовине), кажњиво према члану 3. (1) (а), Женевских конвенција из 1949. године, и члановима 3. (е), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противзаконити напади на цивиле), кажњиво према члану 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и обичајном праву, члану 51. (2) Допунског протокола I и члану 13. (2) Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противзаконити напади на цивилне објекте), кажњиво према члану 3, 7.(1) и 7. (3) Статута Међународног суда и обичајном праву, члану 52. (1) Допунског протокола I Женевских конвенција из 1949. године, и

А л т е р н а т и в н о

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно терорисање цивила), кажњиво према члану 51. Допунског протокола I и члану 13. Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године и члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

VII (РАЗАРАЊЕ и/или ОШТЕЋЕЊЕ РЕЛИГИЈСКИХ И КУЛТУРНО ИСТОРИЈСКИХ СПОМЕНИКА)

68. Почев од 01.01.1998. године до 01.01.2000. године на КиМ-у наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом, поступајући по упутству, на подстицај или уз подршку **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и других знаних и незнаних лица, наносиле су намерну штету и/или разарале културне и религијске објекте косовских срба желећи да на тај начин елиминишу све трагове егзистирања Срба на том подручју.
69. Пријављени **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** су терористичке акте у којима је вршено намерно и безобзирно уништавање верских и културних објеката косовских срба, укључујући између осталог православне цркве, библиотеке, школске установе и културне центре чинили и широко распрострањеним терористичким акцијама по системском плану у више фаза и то:
- а) Пљачка покретног блага: икона, књига, мобилијара, реликвија и др. реализована од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца;
 - б) Скрнављење светиња, мошти, светих трпеза, олтара, иконостасних преграда, улазак у цркву и у посед црвене имовине (пример Богородица Љевишка Призрену);
 - в) Паљење храмова и пратећих објеката;
 - г) Прво минирање;
 - д) Минирање преосталог (звоници, параклиси и др.);
 - ђ) Разношење материјала од којег је светиња била сазирана: камене пластике, детаља, надвратника, венаца, капитела, делова фресака и на крају камена и опеке, и
 - е) Чишћење терена и уклањање трагова постојања и трагова извршеног злочина.

70. У циљу релевантности навода о постојању основане сумње, да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагала и подржавала планирања, припрему и извршење злочина из ове групе кривичних дела, а због великог обима и броја, наводимо само један број извршених дела:
- 70.1 У временском периоду од 10.06.1999 до 19.09.1999 године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Зоћиште општина Ораховац, демолирали, и у великој мери оштетили манастир *“Светих Врача без сребрњака Кузмана и Дамњана”* који је саграђен у XIV веку, као и православну цркву коју су потпуно уништили експлозивом септембра 1999. године. Из манастира и цркве су опљачкали све вредније ствари (иконе, предмете од позлате и др.)
- 70.2 У временском периоду од 10.06.1999 до 19.09.1999 године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Кориша општина Призрен, демолирали, и у великој мери оштетили, а затим потпуно срушили експлозивом православну цркву *“Светог Марка Коришког”* која је обновљена 1861 године. Из цркве су опљачкали све вредније ствари (иконе, предмете од позлате и др.)
- 70.3 У временском периоду од 10.06.1999 до 19.09.1999 године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у Сувој Реци, демолирали и опљачкали (иконе, предмете од позлате и др) а затим јаким експлозивом срушили до темеља православну цркву *“Апостола Петра и Павла”* која је саграђена 1938 године.
- 70.4 У току месеца јуна 1999. године, након повлачења југословенских снага безбедности са Косова и доласка контингента француских снага КФОР-а од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, црква *“Свете Тројице”* у општини Вучитрн је демолирана, обесвећена и запаљена
- 70.5 У току месеца јуна 1999. године, након повлачења југословенских снага безбедности са Косова и доласка контингента француских снага КФОР-а од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, црква *“Света Петка”* у селу Гојбуља код Вучитрна је демолирана, опљачкана, оскрнављена и запаљена, а парохијски дом је такође опљачкан.
- 70.6 У периоду од 10 јуна 1999. године, одмах након повлачења југословенских снага безбедности са Косова и доласка француских снага КФОР-а, манастир *“Девич”* напали су припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**. Пошто су окупирали манастир, три дана су систематски демолирали, скрнављивали и опљачкали ову светињу. Монахиње са својим духовником оцем Серафимом физички су злостављане, а неке од њих су повређене.
- 70.7 У временском периоду од 10.06.1999 до 19.09.1999 године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом

пријављених, су у селу Муштутиште општина Сува Река, демолирали, опљачкали драгоцености, а у периоду између 10. и 17. јула 1999. године потпуно су уништили експлозивом манастирску цркву док су пре тога до темеља спалили конаке манастира *"Свете Тројице"*. Из манастира су опљачкали све вредније ствари (иконе, предмете од позлате и др.).

- 70.8 У периоду од 12.06.1999. до 01.01.2000. године, наоружане групе албанаца под командом и контролом **пријављених**, минирањем су у потпуности цркву *"Света Петка"* у селу Заскок, општина Урошевац.
- 70.9 У периоду од 12.06.1999. до 01.01.2000. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, минирањем су у потпуности уништиле цркву *"Свети Архангел Михаило"* у селу Г. Неродимље, општина Урошевац.
- 70.10 У периоду од 12.06.1999. до 01.01.2000. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, минирањем су у потпуности уништиле манастир *"Свети Цар Урош"* у селу Г. Неродимље, општина Урошевац.
- 70.11 У периоду од 12.06.1999. до 01.01.2000. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, демолирале су унутрашњост цркве *"Свети Цар Урош"* у Урошевцу.
- 70.12 Средином јуна 1999. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали, запалили, а затим минирањем потпуно уништили православну цркву *"Свете Параскеве"* у селу Дрсник, општина Клина.
- 70.13 У периоду од 20.06.1999. године до 01.01.2000. године, припадници "Ослободилачке војске Косова" и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и потпуно разорили цркву *"Светог Апостола"* у селу Горња Пакаштица општина Подујево, која је саграђена у XIV веку.
- 70.14 У периоду од 20.06.1999. године до 01.01.2000. године, припадници "Ослободилачке војске Косова" и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су оштетили цркву *"Свети Илија"* у Подујеву. Црква је изграђена 1930. године након I светског рата а обновљена 1971. године.
- 70.15 У периоду од 20.06.1999. године до 01.01.2000. године, припадници "Ослободилачке војске Косова" и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су минирањем потпуно уништили споменик изграђен у част српских јунака у селу Турско Мердаре – Превара општина Подујево.
- 70.16 Дана 22.06. / 23.06.1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су најпре опљачкали а затим и намерним подметањем пожара запалили православни манастир и конак манастира *"Свети*

Архангел Гаерило". у селу Бузовик општина Витина из XIV века. Октобра 1999 године подметањем експлозивне направе у потпуности су срушени преостали остаци манастира.

- 70.17 Крајем месеца јуна 1999. године, након повлачења југословенских снага безбедности са Косова и доласка контингента француских снага КФОР-а од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, демолирана је, а потом и запаљена изнутра црква *"Светог Јована Претече"* у селу Самодрежа, општина Вучитрн.
- 70.18 Крајем јуна 1999. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали, запалили, а затим минирањем потпуно уништили православну цркву *"Ваведење Богородице"* у селу Долац, општина Клина.
- 70.19 Јула 1999. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали, потом запалили и минирањем уништили православну цркву *"Светог Лазара"* у селу Белица, општина Исток.
- 70.20 Средином јула 1999. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали, запалили а затим минирањем потпуно уништили православну цркву *"Светог Николе"* у селу Кијево, општина Клина.
- 70.21 Средином јула 1999. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали, запалили а затим минирањем знатно оштетили православну цркву *"Ваведење Пресвете Богородице"* у селу Бело Поље, општина Пећ.
- 70.22 Средином месеца јула 1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали а затим намерним подметањем пожара запалили православну цркву *"Свети Илија"* из 1912 године у селу Жегра општина Гњилане.
- 70.23 Дана 19.07.1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали а потом намерно подметнули пожар у православној цркви *"Свете Тројице"* у селу Житиње општина Витина. Од последица пожара црква је већим делом уништена.
- 70.24 Дана 27.07.1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и намерним подметањем експлозивне направе у потпуности уништили православну цркву *"Света Петка"* у селу Бинач општина Витина.
- 70.25 Дана 01.08.1999. године године око 01,00 часова, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, подметнули су већу количину експлозива (на четири места) у цркви *"Свети Спас"* (у изградњи) у Приштини у ул. Цара Душана. Експлозив на два места није експлодирао, док су експлозије на друга два места изазвала озбиљна оштећења.

70.26 Половином августа 1999. године, одмах након повлачења југословенских снага безбедности са Косова и доласка француских снага КФОР-а припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, демолирали су и подметањем пожара и минирањем срушили камени свод крова и југоисточни део олтара цркве "Светог Ђорђа" у Руднику код Србице.

70.27 Дана 07.11.1999. године године, припадници "Ослободилачке војске Косова" и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Горњи Закут општина Подујево паљењем потпуно разорили православну цркву у наведеном селу. Црква је разорена на тај начин што је наоружана група етничких албанаца пресекла бодљикаву жицу која је била постављена око цркве од стране КФОР-а, провалили улазна врата цркве и у временском интервалу од 02,30 до 07,00 сати подметнули пожар којом приликом је цело здање потпуно изгорело. О случају обавештени припадници Британског контингента КФОР-а.

71. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица, планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела:

КРШЕЊА ЗАКОНА И ОБИЧАЈА РАТОВАЊА (освајање, уништавање или намерно оштећивање верских објеката, објеката намењених добротворним сврхама, образовању, науци и уметности, те историјских споменика и уметничких и научних дела), кажњиво према члану 3. (д), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије, и

А л т е р н а т и в н о

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно терорисање цивила), кажњиво према члану 51. Допунског протокола I и члану 13. Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године и члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

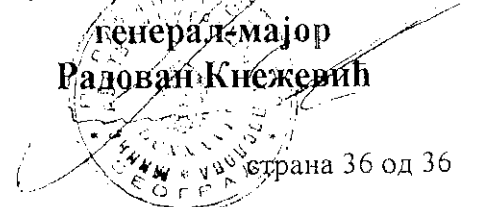
72. Предлажемо тужиоцу Међународног суда у Хагу подизање оптужнице против **ХАШИМ ТАЋИ** и **АГИМ ЧЕКУ** ради кажњавања за учињене злочине, у складу са **Одредбама Правилника о поступку и доказима** и **Одредбама Статута Међународног суда**, док за остала наведена лица у овој кривичној пријави интензивно прикупљамо релевантне доказе.

ПРИЛОГ: Доказни материјал у додатцима А, Б, В, Г и Д.

М/П

У Београду,
05.07.2002. године

НАЧЕЛНИК УПРАВЕ
генерал-мајор
Радован Кнежевић



страница 36 од 36